

انسان‌شناسی زیستی علمی

دکتر محمد شیرین، کمالی

۱۳۹۲

سروشناسه: کمالی، محمدشریف، ۱۳۲۵ -

عنوان و نام پدیدآور: انسان شناسی زیستی عملی / محمدشریف کمالی

مشخصات نشر: تهران: سمیرا، ۱۳۸۷.

مشخصات ظاهري: ۲۸۷ ص: مصور، جدول.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۹۵۵-۲۴-۸

وضعیت فروخته شده: فیبا

پاداًشت: کتابنامه: ص. ۲۸۷-۲۷۸

موضوع: انسان شناسی زیستی

رده پندی کنگره: ۱۳۸۷ A الف ۸ ک ۶۰ GN

رده پندی دیوی: ۵۹۹/۹

شماره کتابشناسی: ۱۳۱۷۶۶۴

عنوان: انسان شناسی زیستی عملی

تألیف: دکتر محمد شریف کمالی

ناشر: سمیرا

نوبت چاپ: دوم ۱۳۹۲

تیراز: ۱۰۰ نسخه

امور اجرایی: میراث کتاب

طراحی و صفحه ارایی: محمدرضا مسیبی

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۹۵۵-۲۴-۸

قیمت: ۹۰۰۰ ریال

مرکز فروش: میراث کتاب ۰۲۱-۶۶۴۶۶۳۴۸ و ۰۲۱-۶۶۴۶۶۳۴۵

فهرست مطالب

۷	مقدمه
۱۱	فصل اول: ابزار وسایل اندازه‌گیری
۲۷	فصل دوم: کالبدسنجی انسان‌سنجی
۵۷	فصل سوم: کالبدشناسی
۷۳	فصل چهارم: جمجمه‌شناسی
۹۱	فصل پنجم: استخوان‌شناسی
۱۱۳	فصل ششم: جمجمه‌سنجی
۱۴۷	فصل هفتم: استخوان‌سنجی
۱۷۵	فصل هشتم: خصوصیات ژنتیکی
۱۹۹	فصل نهم: خطوط پوستی
۲۴۱	فصل دهم: تعیین جنسیت و سن از روی استخوان
۲۵۷	فصل یازدهم: نگاهی به جمعیت و روش‌های آماری
۲۷۸	منابع

به نام خدا که بخشنده‌ترین و مهربان‌ترین است

مقدمه

علم انسان‌شناسی (Anthropology) به معنای مطالعه انسان از تمام جهات یعنی فرهنگی اجتماعی و زیستی و هر آنچه انسان با آن در رابطه است، می‌باشد. متأسفانه در زبان فارسی کلمه مردم‌شناسی در بیشتر اوقات برای آن بکار برده می‌شود که این خود باعث سردرگمی شده است زیرا هر چند کلمه مردم در برابر انسان هم آمده است ولی در حال حاضر این کلمه برای ما ایرانیان بطور کلی گروهی از مردم و نه انسان و به عنوان یک نوع، را تداعی می‌کند. نتیجه این شده است که ما انسان‌شناسی را جزء علوم اجتماعی بدانیم. در حقیقت اینطور نیست بلکه انسان‌شناسی یکی از گسترده‌ترین علوم است که وابستگی اش به علوم زیستی بیشتر از علوم اجتماعی است و تمام مسائل انسان را در رابطه با هم بررسی می‌کند.

بهر صورت، انسان‌شناسی دارای دو شاخه اصلی یعنی انسان‌شناسی فرهنگی و انسان‌شناسی زیستی است. انسان‌شناسی فرهنگی مطالعه گسترده‌ان جزی است که انسان آن را آموخته و در طی زندگی انجام می‌دهد تا بتواند ادامه بقا داده و با محیط سازگار شود. انسان‌شناسی فرهنگی درباره فرهنگ‌های موجود بخصوص فرهنگ‌های انسان اولیه، مطالعه می‌کند و تمام رفتارهای انها را مورد بررسی قرار می‌دهد (عسکری خانقه و کمالی ۱۳۸۶، کمالی و عسکری خانقه ۱۳۸۷).

انسان‌شناسی فرهنگی دارای سه شاخه مردم‌شناسی (قوم‌شناسی)، باستان‌شناسی و انسان‌شناسی زبان است که هر کدام به بخش‌های دیگری تقسیم می‌شوند. مثلاً مردم‌شناسی به مردم‌شناسی تاریخی، مردم‌شناسی اجتماعی و فرهنگی و مردم‌نگاری تقسیم می‌شود و انسان‌شناسی زبان نیز به زبان‌شناسی اجتماعی، زبان‌شناسی توصیفی (ساختاری) و زبان‌شناسی تطبیقی (تاریخی) تقسیم می‌شود.

باید توجه داشت که باستان‌شناسی و زبان‌شناسی که در حال حاضر به عنوان رشته‌ای جداگانه مورد توجه قرار گرفته‌اند از دل انسان‌شناسی فرهنگی بیرون آمده‌اند. در حال حاضر نیز انسان‌شناسی فرهنگی به باستان‌شناسی که در حقیقت مطالعه فرهنگ‌های باستانی است و زبان‌شناسی نیز می‌پردازد.

انسان‌شناسی زیستی به مطالعه وراثت (ژنتیک)، تطور زیستی، سازگاری اختلافات انسانی، یافته‌های فسیلی تطور انسان (دیرینه‌شناسی نخستین‌ها و دیرینه‌شناسی انسان)، نخستی‌شناسی و پایه‌های زیستی رفتار انسان می‌پردازد و دلایل رابطه نزدیکی هم با علوم زیستی و هم با علوم اجتماعی است.

انسان‌شناسی‌زیستی دارای شاخه‌های زیادی چون دیرینه‌شناسی (paleontology) و دیرینه‌شناسی انسان (paleoanthropology) و دیرینه‌شناسی نخستی‌ها (paleoanthropology)، انسان‌شناسی مولوکولی (molecular anthropology)، نخستی‌شناسی (primate variation)، اختلافات انسانی (human variation)، رشد و نمو و کهنسالی (growth and aging)، انسان‌شناسی تغذیه (nutritional anthropology)، ژنتیک گروه‌های خسروی و بیماری‌ها (human adaptation)، سازگاری انسان (blood groups genetics and disease)، انسان‌شناسی پزشکی قانونی (forensic anthropology) و ... می‌باشد.

انسان‌شناسی برای اولین بار در ۱۹۴۰ بعنوان درسی در رشته علوم اجتماعی دانشگاه تهران معرفی شده تا اینکه رشته علوم اجتماعی دانشکده شد و گروه انسان‌شناسی در آنجا تأسیس شد. در سال‌های ۱۹۵۵-۱۹۵۶ درس انسان‌شناسی‌زیستی بوسیله دکتر صفر عسکری خانقاہ در دانشکده علوم اجتماعی معرفی شد و اولین کتاب در این زمینه با عنوان مقدمه بر انسان‌شناسی‌زیستی در دو جلد با همکاری اینجانب و دکتر عسکری نوشته شد. در حال حاضر بخش مطالعات انسان‌شناسی‌زیستی نیز در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران به همت دکتر عسکری خانقاہ تأسیس شده است.

لازم به ذکر است که در مرکز مردم‌شناسی ایران (پژوهشکده مردم‌شناسی کنونی) گروه انسان‌شناسی‌زیستی در سال ۱۳۵۴ تأسیس شد که ابتدا دکتر عسکری خانقاہ و در سال ۱۳۵۵ اینجانب نیز بدان اضافه شدند در آن مرکز تحقیقات فراوانی انجام شد که بسیاری آنها در مراجع این کتاب آمده است.

در گروه ژنتیک انسان دانشکده بهداشت دانشگاه تهران نیز مطالعات زیادی راجع به انسان‌شناسی‌زیستی به خصوص ژنتیک جمعیتی و تنوع انسان به همت دکتر داریوش فرمود و همکارانش انجام شده است که اینجانب نیز افتخار همکاری با آنها را داشته‌اند.

به هر صورت، انسان‌شناسی‌زیستی نظری نیست و احتیاج به آزمایشگاه - کارعلی - دارد. متأسفانه در عرض سی سال گذشته این علم به عنوان درسی در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد چند دانشگاه تدریس می‌شود ولی فاقد جنبه عملی است.

بنابراین لازم دیدم که در این باره کتاب حاضر را آماده کنم تا استادان و دانشجویان انسان‌شناسی‌زیستی از آن استفاده کنند. گذشته از زمینه تدریس در رشته انسان‌شناسی، این کتاب می‌تواند مورد توجه باستان‌شناسانی که

در رابطه با انسان شناسی زیستی کار می‌کنند، استادان و دانشجویان پزشکی و علوم زیستی و بالاخره اداره آگاهی ناجا نیز قرار گیرد.

به هر صورت کتاب حاضر در یازده فصل به رشته تحریر درآمده و سعی شده تا آنجا که ممکن است کارهای عملی و آزمایشگاهی انسان شناسی زیستی در آن ارائه داده شود که امیدواریم مورد قبول علاقمندان قرار گیرد.

در این یازده فصل وسائل و ابزار اندازه‌گیری‌های مختلف بدنی و اسکلت، انسان‌سنگی و اندازه‌گیری‌های بدنی، کالبدشناسی، جمجمه‌شناسی، استخوان‌شناسی، جمجمه‌سنگی، استخوان‌سنگی، خصوصیات ژنتیکی، خطوط پوستی، تعیین جنسیت و سن از روی استخوان و بالاخره جمعیت و روش‌های آماری مورد بررسی قرار گرفته و کارهای عملی آنها که معمولاً در آزمایشگاه انجام داده می‌شود، شرح داده شده‌اند. لازمست در اینجا از تشویق‌های همکاران و دوستان دانشمندم بخصوص آقای علیرضا حسن‌زاده در پژوهشکده مردم‌شناسی و متصور مرزبان در مرزوه زیست‌شناسی دانشگاه گیلان در انجام این کار، تشکر و قدردانی نمایم.

محمد شریف کمالی